

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6511/2567

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ด. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 242, ป.วิ.อ. มาตรา 158, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 165, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 4, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 166, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 168, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 252, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 255, พ.ร.บ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 มาตรา 3, พ.ร.บ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 มาตรา 4, พ.ร.บ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 มาตรา 6/1, พ.ร.บ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 มาตรา 8, พ.ร.บ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 มาตรา 8 ทวิ, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 4, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 5, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 6, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 7, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 8, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องว่าการกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดและขอให้ลงโทษตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 242 และบรรยายฟ้องอีกว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้รถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะในการขนเงินตราของกลางซึ่งเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรและมีคำขอท้ายฟ้องขอให้ริบของกลาง แม้โจทก์จะมีได้ระบุมาตรา 165 แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาในคำขอท้ายฟ้องก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิใช่มาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดตาม ป.วิ.อ. มาตรา 158 (6) ทั้ง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 165 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ยานพาหนะและทรัพย์สินตามมาตราดังกล่าวให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ ศาลจึงย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาว่ารถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะที่ต้องริบเสียทั้งสิ้นตามมาตราดังกล่าวหรือไม่ ได้ หากจำเลยทั้งสองไม่มีรถยนต์ของกลางมาใช้ในการบรรทุกขนย้ายเงินตราของกลางจำนวน 16,500,000 บาท ซึ่งเป็นธนบัตรรัฐบาลไทย ฉบับละ 1,000 บาท จำนวน 16,500 ฉบับ และมีน้ำหนักมาก ย่อมไม่อาจขนย้ายเงินตราของกลางจำนวนมากดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรได้สำเร็จ ลักษณะการกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการใช้รถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะในการย้ายหรือขนเงินตราของกลางที่ยังไม่ผ่านพิธีการศุลกากร จึงต้องริบรถยนต์ของกลางตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 165 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 4, 166, 168, 242, 252, 255 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 มาตรา 3, 4, 6/1, 8, 8 ทวิ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 4, 5, 6, 7, 8, 9 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83 ริบของกลาง จ่ายสินบนแก่ผู้นำจับและเงินรางวัลแก่

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับตามกฎหมาย จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่รับว่าจำเลยทั้งสองนำเงินตราของกลางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราจริง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 242 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 มาตรา 8, 8 ทวิ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 242 ฐานร่วมกันนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 2 ปี และปรับสี่เท่าของราคาของเป็นปรับจำเลยทั้งสองรวมเป็นเงิน 66,000,000 บาท คำให้การในชั้นสอบสวนและในชั้นศาลกับทางนำสืบของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้แก่จำเลยทั้งสองหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 1 ปี 4 เดือน และปรับจำเลยทั้งสองรวมเป็นเงิน 44,000,000 บาท จำเลยทั้งสองไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อนทั้งเป็นเพียงลูกจ้างพวกของจำเลยทั้งสอง จึงเห็นสมควรให้รอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยทั้งสองไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ribs ของกลาง จ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับและจ่ายสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับตามกฎหมาย จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่รับรณดัตของกลาง ให้คืนรณดัตของกลางคืนดังกล่าวแก่เจ้าของ ในกรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังจำเลยทั้งสองได้ไม่เกินคนละหนึ่งปี นอกจากที่แก้ไขเป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งรับฟังเป็นยุติว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจทางหลวงจับกุมจำเลยทั้งสองพร้อมยึดเงินตราซึ่งเป็นธนบัตรรัฐบาลไทยฉบับละ 1,000 บาท จำนวน 16,500 ฉบับ รวมเป็นเงิน 16,500,000 บาท และรณดัตเป็นของกลาง ช้นจับกุมและสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งสองว่า ร่วมกันนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเงินตราที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร และร่วมกันนำเงินตราอันมีมูลค่าเกินกว่าสี่แสนห้าหมื่นบาทเข้ามาในประเทศโดยไม่แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราต่อพนักงานศุลกากรในขณะที่ผ่านแดน จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ส่วนพวกของจำเลยทั้งสองศาลชั้นต้นออกหมายจับ สำหรับความผิดฐานร่วมกันนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองจำคุกคนละ 2 ปี และปรับจำเลยทั้งสองรวมเป็นเงิน 66,000,000 บาท ลดโทษหนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 1 ปี 4 เดือน และปรับจำเลยทั้งสองรวมเป็นเงิน 44,000,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ในส่วนของโทษจำคุกและปรับ รวมถึงให้รับเงินตราของกลาง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้ง จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ไม่รับรณดัตของกลาง ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องว่าการกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดและขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 242 และบรรยายฟ้องอีกว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้รณดัตของกลางเป็นยานพาหนะในการขนเงินตราของกลางซึ่งเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรและมีค่าขอท้ายฟ้องขอให้รับของกลาง แม้โจทก์จะมีได้ระบุ มาตรา 165 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาในคำขอท้ายฟ้องก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิใช่มาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (6) ทั้งพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. 2560 มาตรา 165 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ยานพาหนะและทรัพย์สินตามมาตราดังกล่าวให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ ศาลจึงย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณารายรถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะที่ต้องริบเสียทั้งสิ้นตามมาตราดังกล่าวหรือไม่ ได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. 2560 มาตรา 165 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "...ยานพาหนะอื่นใด เว้นแต่อากาศยาน หีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือสิ่งใด ๆ หากได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ช้อนเร้น หรือซ่อนของที่มีได้เสียอากรของต้องห้าม ของต้องกักตุน หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่" ข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ได้ความว่า เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2563 เวลาประมาณ 11 นาฬิกา จำเลยที่ 1 ขับรถยนต์บรรทุกสี่ล้อ ยี่ห้อมาสด้า สีขาว ซึ่งเป็นของนายจ่อเฮงพวกของจำเลยทั้งสองและเป็นนายจ้างของจำเลยทั้งสอง โดยมีจำเลยที่ 2 นั่งคู่มาอยู่กับจำเลยที่ 1 เป็นยานพาหนะไปรับเงินตราของกลางซึ่งเป็นธนบัตรรัฐบาลไทย ฉบับละ 1,000 บาท จำนวน 16,500 ฉบับ รวมเป็นเงิน 16,500,000 บาท ของนายจ่อเฮงจากฝั่งประเทศเมียนมาและขนเงินตราของกลางที่บรรจุไว้ในถุงพลาสติกสีแดงห่อหุ้มด้วยถุงพลาสติกสีดำอีกชั้นหนึ่ง รวมจำนวน 2 ถุง โดยวางไว้ตรงบริเวณที่วางเท้าหน้าจำเลยที่ 2 เข้ามาในราชอาณาจักรผ่านด่านศุลกากรแม่สอด บริเวณสะพานมิตรภาพไทย-เมียนมา แห่งที่ 2 โดยไม่แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากรขณะที่ผ่านด่านศุลกากร ซึ่งจำเลยทั้งสองให้การและนำสืบยอมรับว่าจำเลยทั้งสองใช้รถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะในการขนเงินตราของกลางจากเมืองเมียวดี ประเทศเมียนมา เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านพิธีการศุลกากรและไม่แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราในขณะที่ผ่านด่านศุลกากรจริง จากพฤติการณ์ดังกล่าวเห็นได้ว่า การที่จำเลยทั้งสองใช้รถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะในการขนย้ายเงินตราของกลางซึ่งเป็นธนบัตรรัฐบาลไทย ฉบับละ 1,000 บาท จำนวน 16,500 ฉบับ รวมเป็นเงิน 16,500,000 บาท มีน้ำหนักมาก จากพื้นที่ในเมืองเมียวดี ประเทศเมียนมา ไปยังอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองและด่านศุลกากรแม่สอด อันเป็นระยะทางข้ามเขตพรมแดนระหว่างประเทศ นั้น หากไม่มีรถยนต์ของกลางมาใช้ในการบรรทุกขนย้ายเงินตราของกลางจำนวน 16,500,000 บาท ซึ่งเป็นธนบัตรรัฐบาลไทย ฉบับละ 1,000 บาท ถึง 16,500 ฉบับ และมีน้ำหนักมาก ย่อมไม่อาจขนย้ายเงินตราของกลางจำนวนมากดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรไทยได้สำเร็จ ลักษณะการกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการใช้รถยนต์ของกลางดังกล่าวเป็นยานพาหนะในการย้ายหรือขนเงินตราของกลางที่ยังไม่ผ่านพิธีการศุลกากร จึงต้องริบรถยนต์ของกลางตามพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. 2560 มาตรา 165 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาไม่ริบรถยนต์ของกลาง และให้คืนรถยนต์ของกลางแก่เจ้าของนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ริบรถยนต์ของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อุดม วัตตธรรม · เสถียร ศรีทองชัย · สิทธิชัย พูนเกษม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6511/2567>